

Angele Skurdauskienė

Esu palangiškė... Gerai menu tuos laikus, kai Palangoje tai vienur, tai kitur galėdavai pamatyti prie molbertų palinkusius žmones, kurie drobėse įamžindavo gamtos grožį.

Žavėjauisi jais ir pasvajodavau, kad ir aš norėčiau taip išmokti.

Mano svajonė išsipildė tik sulaukus pensijinio amžiaus, kai atsirado daugiau laisvo laiko ir kai likimas suvedė su Dailininku Vytautu Kusu. Jo pamokyta ir paskatinta pradėjau tapyti ir dalyvauti parodose.

Arnoldas Žiūkas

Gimęs Vilniuje, augęs Panevėžyje ir baigęs Panevėžio politechnikumą įgijau techniko statybininko specialybę. Dirbau stalių dirbtuvių meistru. Domėjausi teatro studijos veikla. Tam tikrą laiką domėjausi kulinarija. Dabar esu patyręs insultą ir netekęs kairiosios kūno pusės, paralyžius. Šiuo metu esu privačių senelių namų gyventojas. Mano dabartinis hobis elektroninio meno kūrimas.

Edita Šakalienė

Kūryba man yra buvimas savimi. Tai patirtys, žodžiai kurių negali pasakyti, tad daliniesi per spalvas ir formas. Kūrybiškumas padeda sunkiais gyvenimo lūžiais, jis padeda išsiliesti ir išgyventi visus skaudžiu gyvenimo momentus. Kūryba matau kaip šviesą, kuri nušviečia kelią į potyrius, naujus atradimus, nuoširdų bendravimą. Tai nėra tik produktas, man tai procesas, kuriame kiekvienas potėpis yra mano galimybė palikti pėdsaką šiame pasaulyje, parodyti dalelę savęs. Gamtos stebėjimas padeda išvelgti žavingumą, kur kiti mato tik banalumą. Labai myliu gamtą – tai didžiausia mano darbų įkvėpėja, tad visi gamtos motyvai padeda perteikti jausmus ir gyvenimo grožį. Kažkada buvusi svajonė dabar yra realybė ir esu dėkinga už visas kūrybos galimybes.

Jovita Eidėnienė

Gyvenau ir kūriau savo ūkelyje Mikužių k. Klaipėdos raj. Padrąsinta 2018 metais menininko Vytauto Kuso, po 50-ies metų vėl paėmiau į rankas pieštuką... Ir nuo tol į gyvenimą įsileidau kūrybą. Nuo 2018 metų iki šių dienų sudalyvavau 12-koje autorinėse ir bedraautorinėse parodose. 2020 metais 8-oje Pasaulio žemaičių tautodailės parodoje Telšiuose specialus įvertinimas už liaudies meno tradicijų puoselėjimą.

Gimiau 1949 metais.

Nijolė Jakšaitė – Strupkienė

Gimiau 1949 metų žiemą. Esu palangiškė, čia augau, mokiausi Palangos vidurinėje mokykloje. Studijavau Kauno St. Žuko Taikomosios dailės technikume, vėliau Kauno kolegijos J. Vienožinskio menų fakultete.

Kūriau etalonus Kauno tekstilės – galanterijos fabrike „Kaspinas“ ir Plungės meno dirbinių įmonėje „Minija“. Dirbau dailės mokytoja Svėdasų ir Kauno vidurinėse mokyklose. Grįžusi į tėviškę žaviuosi mūsų gražėjančia Palanga. Kūrybiniai darbai yra mūsų dvasinės būsenos ir nuotaikos veidrodys, kuriuos žiūrovas taip pat pasirenka paveikslą, kurinį pagal savo nuotaiką, savo dvasinę būseną. Ieškome ir stengiamės dalyvauti parodose, savo kūriniais prisidedami prie Palangos kultūrinio gyvenimo.

Rimos Reičiūnienės

Tapyti pradėjau prieš penkerius metus – paskatino dukra, tarsi netyčia įteikusi man stebuklingą teptuką. Iš pradžių teptukas rankoje drebėjo, o spalvos nenorėjo draugauti. Stebėjau dailininkų darbus, mokiausi iš „YouTube“ pamokų, kol pamažu spalvos ėmė kalbėti mano kalba. Dabar tapyba – tai mano tylioji meditacija, mažas pabėgimas nuo kasdienybės šurmulio. Tai būdas išlieti savo mintis, jausmus ir pasvajojimus ant drobės. Mano studija – dažų balose paskendęs mažas chaosas, kuriame jaučiuosi laimingiausiai. Teptukai džiūsta majonezo indelyje, katinas miega ant rėmų, o aš – keliauju po savo pasaulius. Kai tapau, laikas nustoja tikėti – gyvenu savo paveiksluose, keliauju po jų peizažus, šnekučiuojuosi su spalvomis. Dažais apsitaškau iki alkūnių, bet širdyje – šviesu ir gera. Ir kas gali būti gražesnė dovana artimam žmogui nei paveikslas, nutapytas iš meilės ir įkvėpimo?

Vytautas Kusas

Nuo 1972 metų surengiau 333 parodas Palangoje, Lietuvos Respublikos miestuose ir septyniose pasaulio šalyse. Išleidau 14 poezijos knygų... Gyvenu ir gyvensiu Palangoje, o gimiau 1949 metais Kretingos raj. Žiogelių km.